

ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਮਾਲਕ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਥਿਤ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਮੇਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਥਿਤ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਖੋਹਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, *ਇਬਰਾਹਿਮ ਉਰਫ ਧਰਮਵੀਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸ਼ਰੀਫਾਨ ਉਰਫ ਸ਼ਾਂਤੀ (1)*।

(16) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਉਲਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਲਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1980 ਦੇ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 2589 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਜਮੇਲ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1971 ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਜਮਾਇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਮੇਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਖਰਚਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜੇ. ਬੀ. ਗਰਗ, ਜੇ.

ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਵਸਥੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਮਿਸ ਸੀ. -1990 ਦਾ ਨੰਬਰ, 8748-ਐੱਮ .

5 ਦਸੰਬਰ, 1990

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973 (1974 ਦਾ II) - ਐੱਸ. 482— ਭਾਰਤੀ ਦੁੱਡ ਸੰਹਿਤਾ , 1860—
ਐੱਸ. 4 09— ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤ

(1) 1979 PLJ 469.

ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਵਸਥੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਜੇ. ਬੀ. ਗਰਗ, ਜੇ.)

ਦੂਸਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣਾ—ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ—
ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ—ਕੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਐਫਆਈਆਰ
ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਸਿੱਟਾ ਇਹ
ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵਿਖੇ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ
ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। (ਪਰਾ ੪)

482 ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ
ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਪੀ-4' ਦੀ ਕਾਪੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ
ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅੱਗੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ
ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ. 90, ਮਿਤੀ 28 ਸਤੰਬਰ, 1988, ਧਾਰਾ 409 ਅਧੀਨ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਸਿਟੀ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਆਰ.ਮਿਠਾ .

ਪੀ.ਐਸ.ਥਿਆੜਾ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਬੀ.ਗਰਗ, ਜੇ.

(1) ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਵਸਥੀ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸਟੇਰ-ਕੀਪਰ-ਕਮ-ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ
ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ
ਲਈ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ
ਝੂਠ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਰੀਬ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 28 ਸਤੰਬਰ 1988 ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਥਾਣਾ

ਸਿਟੀ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵਿਖੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 409, 1860 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਾਲ 1982, 1983 ਅਤੇ 1984. ਇੱਕ ਗਲਤ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ 12,51000 ਕਲੋਰੋਕੁਇਨ ਗੋਲੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਕੁਰਸੀਆਂ, ਮੇਜ਼, ਚਾਦਰਾਂ, ਡਸਟਬਿਨ, ਡਸਟਰ ਆਦਿ ਵੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। 2,40,000

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਕਰੀਅਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੌਰਾਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਹਿਲੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਚਾਰਜ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਦਰਜ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਯੰਤਰ ਹੈ (it) ਦੂਜੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਢਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਮੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ 15 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ.ਆਈ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦਵਾਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਫਰਨੀਚਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ 'ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ', ਅਨੁਬੰਧ P2, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜ ਸਟਾਕ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਪੂਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵੱਲੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਮਿਤੀ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਚਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ "ਪੂਰਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਸ੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਅਵਸਥੀ, ਸਟੋਰ- ਕੀਪਰ ਨੂੰ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਕਿ ਇਹ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ 8 ਅਗਸਤ, 1985 ਤੋਂ 28 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਤੱਕ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਰਵਿਸਿਜ਼, ਪੰਜਾਬ ਦਰਮਿਆਨ ਜਾਰੀ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1976 ਤੋਂ 1980 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸਮਗਰੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਵੀ. ਪਵਿਤਰਨ (2), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ - ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ 'ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀ' ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਇੱਥੇ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ

(1) 1989 (2) ਹਾਲੀਆ CR 467.

ਠੱਕਰ ਦਾਸ§ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (ਐਚ.ਐਸ. ਰਾਏ, ਜੇ.)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਰਾਏ ਅਤੇ ਏ.ਪੀ.ਚੌਧਰੀ ਜੇ.

ਠੱਕਰ ਦਾਸ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਲਤੀ. 1990 ਦਾ ਨੰਬਰ 3056-ਐੱਮ .

18 ਦਸੰਬਰ, 1990

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—Article 221—ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973 (1974 ਦਾ II)-S. 482—ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1954— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ—ਦੂਜੀ, ਪਟੀਸ਼ਨ—ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਆਧਾਰ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਐਸ. 482 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਪੀਸੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ S. 482 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਪੀਸੀ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਗਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੭)

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950, ਆਰਟੀਕਲ 227, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973, ਸੈਕਸ਼ਨ 482, ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1954।

ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ—ਉਸੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ—^ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।